

Olv.: ApCsel 3,13-15.17-19 – 1Jn 2,1-5a – Lk 24,35-48
Búcsúbeszéd

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Felszólítást kaptunk, hogy hirdessük a mi húsvéti hitünket a föld végső határáig. Ma erről szeretnénk elmélkedni, hogy mit is tartalmaz ez az üzenet. Abban biztosak lehetünk, hogy az emberiségnek erre szüksége van. Lehet, hogy nem kell neki. Az is lehet, hogy igen sokakat nem is érdekel. Mégis meggyőződésem, - és aki gondolkodik könnyen beláthatja, - hogy erre az igazságra szüksége van a világnak. Ha elvet, félő, hogy a legnagyobb rosszat teszi önnönmagának.

Imádkozzunk ebben a szentmisében azért, hogy lelkiekben fölkészülhessünk erre a tanúságtételre. Tartsunk bűnbánatot.

Szentbeszéd

Húsvéti hitünkről elmélkedjünk, hogy tanúskodhassunk Jézus Krisztusról. Vessük mélyen a szívünkbe ezt a fogalmat: tanúskodás. A szavaknak a világban nincs elegendő súlya. Az emberek annyi szóval találkoznak ebben a mai világban, mint korábban soha. Egészen más valamit mondani, valamilyen igazságot szavakkal kifejezni és egészen más életünket is formálni, alakítani azok szerint az igazságok szerint, melyeket elfogadunk. Jézus azt akarja, hogy a húsvéti igazság életünket formáló igazság legyen úgy, hogy erről tanúságot tehessünk az emberek előtt.

Itt nem arról van szó, hogy az ember kifejez egy szép igazságot, itt az életről van szó. Az igazság mindig az élettel kapcsolatos. Az igazság mindig az élet mélységeit járja át. Lehetnek üres szavak. Lehetnek olyan beszélgetések, amik csak a levegőt verdesik. Azoknak a szavaknak van igazsága, amelyek az életünket érintik, megszólítanak, felszólítanak bennünket. Jézus azt mondja, hogy erről tanúskodni kell.

Miről van szó? Mindjárt az elején kimondom, hogy aztán hitem szerint, reményem szerint kibontakozzék számunkra ez az igazság. Egyre közelebb is kerül hozzánk. Bár a Testvérek életét egyértelműen meghatározza. *Az igazság a hatalommal kapcsolatos.* Ez mindjárt meg is üti az ember szívét. Ebben a földi világunkban minden valamiképpen összefügg a hatalommal. Ugyanis a hatalom az lehetőség. Akinek hatalma van, az az élet irányításában, az élet alakításában nagy lehetőséghez jut. *Az igazság hatalom nélkül szép, de sokat nem ér. Ugyanakkor a hatalom igazság nélkül rombol!*

A kegyelem az az isteni Jóindulat!

***Ha a hatalomban a kegyelem által az ember lehetőségei közepette megjelenhet
az isteni Jóindulat, az Istennek embermentő szeretete,
az Istennek az ember életét gazdagító Jósága,
az Istennek az ember életéért való felelőssége,
akkor a hatalom a legnagyobb áldás, mert az embernek valahova igazodni kell.***

A megváltás ténye Isten hatalmáról győz meg bennünket. A húsvét arról szól, hogy az Isten miképpen gyakorolja hatalmát. Nem egyszerű kérdés. Nekünk egészen más fogalmaink vannak a hatalommal kapcsolatban és ezért értsük meg az Isten üzenetét. Isten az Ő hatalmát nem erővel és uralkodással jeleníti meg.

*Isten az ő hatalmát szeretettel,
vagyis az ember iránti megértéssel, az ember iránti jóindulattal,
és az ember felé adott elkötelezettséggel jeleníti meg.*

Ezt értsük meg! Elfogadjuk-e ezt? Képesek vagyunk-e a világban elképzelt hatalmi képünkön változtatni, vagy nem? Ettől szenvedünk a világban, hogy az emberhez köthető hatalom általában nem ilyen.

Az apostolok erről tettek tanúságot. Az ősegyházban egészen természetes volt, hogy föltűnt a keresztények élete. A Jézus korabeli világ szeretet nélküli volt. A Jézus korabeli világ nem törődött a kicsinyekkel. Nem véletlen az, hogy Jézus az ígéhirdetését ezzel kezdi: - Elérkezett az Isten országa. - Akkor felsorolja, hogy kik azok, akik erre különösen fogékonyak. Az emberek, akik nem hallottak Jézusról, látták azok életét, akik Jézust hirdették. Látták ezeknek az embereknek az egymással való kapcsolatát és így beszéltek róluk: - Nézzétek, hogy szeretik egymást. Mi van itt? -

Abban a világban ez úgy jelent meg, mint egy fény, picinyke fény, vagy nagy világosság a sötétben. Nem véletlen, hogy az apostol is beszél a kovásról. A kovász, aminek hatalmas ereje van. Az első keresztények élete ilyen hatalmas erővel jelent meg. Azt jelenítették meg, amire mindenki vágyik. Azt jelenítették meg, amit Isten elgondolt ebben a világban.

Összetartoztak, fontosak voltak egymásnak.
Egymásért éltek, egymás gondját föl vállalták.
Senki nem érezte azt, hogy nincs értelme az életnek,
hanem fölismerték azt, hogy így élni jó!

Sok minden megváltozott, amikor a keresztényeket üldözték. Megtiltották a beszédet nekik és az egyház ennek ellenére nőttön-nőtt. 30 évvel ezelőtt beszorítottak bennünket a templomba. Igen sokszor azokat is figyelték, akik beléptek a templom ajtón. Akkor nagyobb ereje volt a kereszténységnek, mint most. Sajátos összefüggések vannak itt. Üldözték a keresztényeket és mégis nőtt a közösség. Később a Nagy Konstantin időszak után békét hirdettek és a keresztények szabadon gyakorolhatták vallásukat. A kereszténység megnőtt e világi erővel és e világi hatalommal. Aztán valami megbicsaklott.

Egy nagy ugrással, ma egy prularista, szekularizált világban élünk. A világnézetek tömkelegével találkozunk. Sokszínű ez a világ. Nem mindenki hisz. Ebben a szekularizált világban a gondolkodók tömege azt hirdeti, hogy a világ értelmére, a világ gazdagságára, szépségére odafigyeljünk és fölismerjük az értékeit, ehhez nincs szükség Istenre. Önmagában értelme van ennek a teremtet világnak. Mit emlegetjük Istent? Az emberek úgy gondolják, jól megvagyunk Isten nélkül. Ezek az emberek nagyon jó emberek is.

Ebben a helyzetben mekkora a felelőssége azoknak, akik úgy gondolják, hogy ez a világ nem érthető Isten nélkül!

Ebből a szempontból igen nagy a felelősségünk. Azok, akik úgy gondolják, hogy Isten nélkül is érthető a világ és a mi emberi életünk, akik úgy gondolják, hogy nincs is szükségük az Istenre, a mindennapi életükben, ezek az emberek sokat szenvednek az e világi értelemben gyakorolt hatalom miatt.

Ez az, ami a felelősségünket különösképpen is hangsúlyozza. Ezért nagyon fontos megjelenítenünk, hogy a mi húsvéti hitünk azt jelenti, hogy az isteni Hatalom határozza meg és irányítja a mi gondolkodásunkat, felfogásunkat és az egész világ sorsát.

Ez a velőkbe vágó, mert mérhetetlenül nagy az önzés. Ijesztő a verseny és rohanunk, rohan a világ. Egy kanyart, ahol csak 60 km-rel lehet menni, mert csak így lehet bevenni a nagy kanyart, valaki ott 120 km-rel megy félő, hogy kisodródik és ottmarad. A világ mintha kisodródna, mert rohan. Isten megfontolt. Sokan úgy gondolják, rajtuk kívül nincs senki és semmi és még a saját életüket sem tudják megfelelően értelmezni és értékelni.

Egy ilyen világban tanúskodjunk erről az isteni Hatalomról. Ehhez kell egy bizonyos nyitottság. Jelenits Atyának vannak nagyon szép gondolatai ezzel kapcsolatosan. Azt mondja: minden nyílik, nyílik a szív, nyílik az apostolok szeme, nyílik az apostolok értelme, mert az Úr megmagyarázza nekik az Írásokból: - Mindennek így kellett történnie. - Nyílik a szívük és amikor befogadják a Lelket, az Isten Lelkét, - ahogy olvastuk az evangéliumban, - akkor Erő tölt el benneteket, mert erre az Erőre szükség van ahhoz, hogy tanúskodjatok erről az Igazságról.

Két alapjel van, ahogy az Isten megjelenik ebben a világban a hatalmával: a jászol és a kereszt!

A pólyával kifejezi, hogy valódi nyomorúságos, kiszolgáltatott Emberré lesz, mint egy kis Baba.
A jászol arról beszél, hogy hol van a helye ebben a világban: egy istállóban.
A kereszt arról szól, hogy kiutálták ebből a világból, hiszen a városon kívül feszítették keresztre.
 Erőtlennek, legyőzöttnek tekintik.

Ezekkel nagyon nagy igazságokról üzen az Isten.

Azt mondja, hogy olyan vagyok, mint ti a mindennapok gondjaiban. Olyan vagyok, mint közületek a legnyomorultabbak, akik barlangokban laknak, nyomorúságos lakásokban, akiknek a feje fölött esetleg árverezni kezdik a lakást. Ilyen kiszolgáltatottak.

Ilyenné lettem Én nálatok. Azok közé soroltak, akiket nem fogad be a társadalom, akiket kiutál a társadalom. Akiket nem akarnak látni az emberek. Tűnjetek el, ki a közösségből, mert zavaró tényezők vagytok. Mit kerestek itt? Miért születtetek meg? Fontosak amiket Isten mutat nekünk. Hozzuk szintézisbe a gondolatainkkal, hogy Isten ilyen jelekkel mutatja meg önmagát.

Ha megnyílik valóban a lelkünk,
 megnyílik a szívünk és az értelmünk az Isten igazságaira,
 akkor úgy élünk ebben a világban, mint keresztények,
 mint Jézus Krisztus tanúi.

Akkor nem fitogtatjuk a hatalmunkat,
nem gondoljuk azt, hogy az a nagy,
aki az erőt jeleníti meg és az uralmát érvényesíti.

***Hanem az, akinek üzenete van a számunkra,
aki szeret, aki elfogad, aki azonosul a másikkal.
A tanúskodás erről szól.***

Tanúim lesztek a föld végső határáig. Válságban a válság csak a gondolkodás egy ilyenfajta megváltoztatása által szűnhet meg. Különben marad a harc a hatalomba jutásért. Mi meg maradunk mint áldozatok. Isten azt akarja, hogy az ember ne áldozat legyen.

***Az ember éljen lehetőleg kiegyensúlyozottan
és lelki békében!***

+ A M E N +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek!

Az áldással kérjük Isten erejét, hiszen ez az értelme. A pap közvetíti Isten kegyelmét. Kérjük azt a kegyelmet, hogy minden helyzetben ragaszkodjunk a magunk értékrendszeréhez. Általában akik másképpen gondolkodnak, ránk akarják kényszeríteni a maguk módszerét és abban a pillanatban elkezdünk veszekedni. Viszont ha mi megmaradunk a magunk igazságánál, akkor a másik ebben a koordináta rendszerben nem tud mozdulni. Ez azért gyönyörű, mert ez a szeretetről szól. Nem megítéljük a másikat, nem levegőnek nézzük, hanem egyszerűen nem vagyunk hajlandók abban a másfajta felfogásban vitába keveredni. Ahhoz, hogy ezt megtehessük, szükséges az Isten áldása, az Isten ereje és akkor tanúságot teszünk Róla a világban.

Nyissunk!

Nyissuk ki a Szentírást otthon és olvassuk,
mert Jézus az Írásra hivatkozva
nyitogatta az apostolok szemét, meg a szívét.
Nyissuk ki otthon az ajtót és induljunk a szentmisére.
Nyissuk ki a templomajtót és jöjjünk be.
Nyissuk ki a szívünket és lépünk be egymás életébe.
Ha így, ilyen lélekkel tesszük ezt,
akkor egyszer csak otthon lesz Jézus a világban és ez a fontos!

+ Á L D Á S +